

"Vijandige mail van mijn zuster Marianne (deel 5)"

In onze arme tijd in de Nieuwe Spiegelstraat 48 , het jaar 1969, vroegen we jou een keer op baby Misja te passen zodat we een avond weg konden. We hadden te weinig geld voor een babysit. Bij terugkomst om half elf s avonds blafte jij mij woedend toe: Dit doe ik nooit meer. Ik was stom verbaasd en vroeg: wat is er dan gebeurd?

Niets, antwoordde je. Je hebt je dus een hele avond op zitten draaien dat je zelf geen kind had.

Hetgeen maar goed ook is want je had het nooit kunnen opvoeden dankzij je problematische achtergrond door de jeugd vol geestelijke en lichamelijk mishandelingen door de grootouders, de tante en je broertje Bobbie die jou mocht schoppen onder tafel als je werd vast gebonden op een stoel, schandalige praktijken die je van kleuter af onderging tot aan je negentiende.

Ik vond dat heel ernstig maar kon er in dat door en door verziekte milieu niets aan doen. Ik had moeite genoeg mezelf daar staande te houden in de grote Heemsteedse villa.

Je kletst over dat ik ooit gezegd heb: we zijn in Amsterdam en je moet komen op Arti. Ik heb dat nooit gezegd, alleen je mede gedeeld dat we er dan en dan waren en als je zin had langs zou kunnen komen. Jij woont in Amsterdam op een kwartier afstand van Arti, wij op vier uur afstand in Friesland. Enige soepelheid in plaats van je voortdurende halsstarrigheid zou je leven heel wat gemakkelijker er op maken. Ja Marianne je zult best een heel drukke agenda hebben als AOW-ster. Daar heb ik geen zicht op.

Mijn agenda zal eveneens druk zijn als actief auteur/ kunstschilder, maar ik pas mij nu eenmaal graag aan als een situatie zich voor doet die dat vraagt.

Problemen binnen de kunstwereld die ik zou hebben? Vertel maar eens. Daar kijk ik van op met de diverse uitnodigingen die ik ontvang uit de VS, Engeland, Duitsland en Oostenrijk om mijn werken tentoon te stellen. Zijn het soms weinig succesvolle kennisjes van jou die vol jaloezie en wrok naar mij op kijken? En zelf wonen op een derde etage in Amsterdam-West? Overigens terecht. Jaloezie en kinnesine immers alom in het softe artistieke sirkwie. Ik ben 45 jaar lid van Arti en heb daar nog nooit een meningsverschil met wie dan ook gehad.

Jij krijgt *de lading over je heen die bij mij hoort?* Wat zijn dat voor achterbakse, labiele sukkels die achter mijn rug om anderen tegen mij opzetten. Minkukels zat in de kunst, hoor, dat is bekend. Dus tegen jou durven ze wel? Fijne vrindjes houd jij er op na!

Resumerend: je introductie terwijl wij aan het eten waren was meer dan onhandig. Je weg lopen eveneens. Over ongemanierd gesproken. Ik hoorde van de barkeeper dat je daar een rel mee trapte. Zo maak je je nooit populair binnen Arti et Amicitiae.

Ik hoop dat je nu eens jezelf herpakt en een andere richting in slaat dan je tot nu toe deed. En verder zei mijn tante altijd: ze kunnen beter jaloers op je zijn dan dat ze medelijden met je hebben.

met een vriendelijke groet

Fred van der Wal

marianne van der wal 17:45 (14 uur geleden)

Ik heb 1x met je op arti afgesproken en dat was mij wel genoeg, toend acht ik al; dit nooit meer, wantje draaide zo je stoel , dat je mij niet hoefde aan te kijken. Zo ben jij.

Je hebt mij slechts 1x uitgenodigd op Arti , zonder je af te vragen of de dag dat je belde ik vrij was.

Ik heb je uitgelegd , dat ik niet in al jouw ruzies met kunstenaars, galeries en musea betrokken wil raken, als je met mij af wil spreken hoeft dat niet perse op Arti.

Met name Ina heeft er voor gezorgd , dat ik geen contact had met jullie kinderen en jij bent daarin mee gegaan .

De haat of boosheid die jij hebt t.a.v. onze moeder en vader moet je niet op mij projecteren .

Ik heb je de tijd voor je huwelijk heel vaak geholpen met alles en nog wat , jouw houding verdien ik niet .

Een rel op Arti ? Ik heb gerefereerd aan het non contact ,waar met name je vrouw uit jaloezie voor heeft gezorgd en waar zij als enig kind opgevoed zijnde geen greep op heeft.

Juist jij , die vind dat ik in mijn jeugd slecht behandeld ben , zou wat liefdevoller en vriendelijker ten opzichte van mij kunnen zijn .

Ook in die tijd koos je voor je zelf , ik mocht op je kamer komen , maar als zij...boven komen moet je weg .

Ik wilde niet op jullie kinderen passen , je weet toch wel beter . Steeds heb ik aangeboden om op jullie kinderen te passen. Steeds. Jullie wilden niet om mij dwars te zitten.

Nu , omdat ik je mail al weggedaan heb weet ik verder niet meer waar je het allemaal over had . Het zal wel totaal onbelangrijk zijn.

Als jouw beleving is , zoals je die beschrijft dat kan ik niet veranderen .

Jammer en hoe is het met al je vriendinnen afgelopen ? Dat heb ik ook niet meer gehoord .

Hoop ,dat je vrede hebt met je keuzes in je leven .

Marianne.

© augustus 2017, fredvanderwal, BasicPublishing.nl